

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת
لجنة الانتخابات المركزية
The Central Elections Committee

Justice Noam Sohlberg
Deputy President of the Supreme Court
Chairman of the Central Elections
Committee for the 26th Knesset

قاضي نوعم سولبرج
نائب رئيس المحكمة العليا
رئيس لجنة الانتخابات
المركزية للكنيست 26

השופט נעם סולברג
המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26

תב"כ 66/26
תב"כ 67/26
תב"כ 77/26
תב"ע 78/26
תב"כ 83/26
תב"כ 91/26

העותרת בתב"כ 66/26, 67,
78, 77:

בוחרים בישראל

העותרת בתב"כ 83/26: משמר הדמוקרטיה הישראלית

העותרת בתב"כ 91/26: בואו

נגד

1. בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל
2. משרד ראש הממשלה
3. היועצת המשפטית לממשלה

עתירות לצו מניעה לפי סעיף 17 ב לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959

בשם העותרות: עו"ד רם פרדס

בשם המשיב 1: עו"ד אילן בומבך (בכל ההליכים), עו"ד ברוך שטסמן (בתב"כ 66/26)
ועו"ד שי לוי (בתב"כ 67/26)

בשם המשיבים 2 ו-3: עו"ד רועי שויקה (בתב"כ 66/26, 67, 77, 78), עו"ד מתניה רוזין (בתב"כ 66/26), עו"ד אסתי אוחנה (בתב"כ 67/26 ובתב"כ 77/26), עו"ד יעל קולודני ערבה (בתב"כ 78/26) ועו"ד מיה ציפין (בתב"כ 83/26, 91/26)

החלטה

1. שש עתירות שבהן נטען כי המשיב 1 – מר בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל – עשה בנאומים שנישאו על-ידו, חלקם במסגרות כלליות וחלקם במסגרת מפגשים עם חיילי ומפקדי צה"ל, שימושים המפרים את הוראתו של סעיף 2א לחוק הבחירות (דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: החוק). הסעיף האמור מורה, בתמצית, כי "לא יעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים

מוחשיים או בלתי מוחשיים" של גופים ציבוריים שונים. הנאומים הנזכרים, פורסמו הן בחשבונות הרשמיים של משרד ראש הממשלה, הן בחשבונותיו האישיים-פוליטיים של ראש הממשלה. העותרות טוענות שתוכן הנאומים – תעמולת בחירות, ומבקשות לגזור מכך שתי תוצאות: ראשית, איסור על פרסומם בחשבונות הרשמיים – בשל תוכנם; שנית, איסור על פרסומם בחשבונות האישיים-פוליטיים – מחמת השימוש בנכסי הציבור בקשר עם עשייתם.

2. מאחר שבעלי הדין במרבית ההליכים זהים, כמו גם בשל הדמיון הרב בין הסוגיות שעל הפרק, בין הטענות שהועלו ובין תכני הנאומים – ראיתי לנכון לאחד את הדיון בכל העתירות. בשלב הישום, תובא התייחסות נפרדת לדינה של כל אחת מן השש.

מעשה בשישה נאומים: הרקע לעתירות

תב"כ 66/26

3. ביום 15.6.2026, קיים ראש הממשלה מסיבת עיתונאים במתחם המיועד לכך במשרד ראש הממשלה. במהלכה, נשא דברים שעיקרם הוקדש לסיום מעין 'ספיח' של מבצע 'שאגת הארי' – סבב לחימה קצר נגד האויב האיראני, שהתרחש בין יום 7.6.2026 ליום 15.6.2026. הנאום כלל, בין היתר, את האמירות הבאות (על מנת להסיר חשש שמא מדובר בבידוד אמירות נקודתיות מתוך מכלול שלם, הבאתי מן הדברים באריכות מה; כן אציין, מטעמים דומים, כי 6 הפסקאות שלהלן, הן כמחצית מן הפסקאות שמהן הורכב הנאום):

"במשך עשרות שנים אני נאבק במאמצים של איראן להתחמש בנשק גרעיני. אני יכול להגדיר את זה כמשימת חיי. עמדתי בה עד היום, ואני אעמוד בה גם בעתיד. עם הסכם, בלי הסכם – לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. לא היום, ולא מחר. כל עוד אני ראש ממשלת ישראל – זה לא יקרה.

...

אמרו לי: ראש הממשלה, חייבים לוותר, אל תכנס לרפיח, תסיים את המלחמה. נביא את החטופים, נמסגר את היציאה שלנו מעזה כניצחון. אני לא קיבלתי את דברי ההבל הללו. אנחנו נכנסנו לרפיח, נכנסנו לעיר עזה, בניגוד לדעתם של רבים – והחזרנו את כל החטופים, עד האחרון שבהם. ... אתם זוכרים מה אמרו לנו – 'אם נכנס לקרב עם חיזבאללה יהיו לנו עשרות אלפי הרוגים, המגדלים יפלו בתל אביב, בחיפה, בירושלים, בבאר שבע. ערי ישראל יהפכו לעיי חורבות'. אתם זוכרים את זה. אני לא קיבלתי את זה, אנחנו נלחמנו בהם, ועוד איך נלחמנו בהם, תפסנו גם עמדות מפתח שלהם כמו הבופור, שמהם חיזבאללה איים במשך שנים על יישובי הצפון, בעצם על המדינה כולה.

...

כי אחרי ה-7 באוקטובר קבעתי עיקרון פשוט: ישראל לא תאפשר לארגוני טרור לחנות על גבולותינו. לחתור במנהרות טרור לתוך שטחינו, להיערך לטבח קרוב לאזרחינו. היום לוחמי צה"ל הגיבורים חוצצים בין המחבלים לאזרחינו. בעצם מה שעשינו, שינינו את כל תורת הביטחון שלנו. שינינו גם את עצמנו. פרצנו

את מחסום הפחד. אנחנו יוזמים, אנחנו תוקפים, אנחנו מפתיעים, ואנחנו הולמים במבקשי נפשנו.

...

והיום, אחרי שהשגנו את כל זה, יש מי שרוצים למזער את זה, לבטל את ההישגים הכבירים שלנו. ואני אומר לכם – אנחנו הולכים להשיג עוד הרבה דברים גדולים. אנחנו נוסיף לסכל איומים במרחב, אנחנו נבנה בריתות חדשות עם המדינות באזור ומחוץ לאזור. אנחנו נבטיח את העצמאות החימושית שלנו, זה עוד עיקרון שקבעתי ואני שם 350 מיליארד שקל תוספת לתקציב הביטחון. אנחנו נפתח טכנולוגיות שפורצות את גבולות הדמיון, ואנחנו נהפוך את ישראל למעצמה חזקה עוד יותר. כי החוזק שלנו, הוא המפתח לעתיד שלנו, הוא המפתח לביטחון שלנו, הוא מפתח בכלכלה שלנו, הוא מפתח לבריתות שלנו. כי בריתות עושים עם החזק וישראל היום היא מדינה חזקה מאוד. היא חזקה תודות לכם אזרחי ישראל.

אני רוצה להודות לכם אזרחי ישראל על העמידה האיתנה שלכם, על הגיבוי שאתם נותנים לממשלה על הגיבוי שאתם נותנים לי כראש הממשלה. ומעל הכל אני רוצה להודות ללוחמים והלוחמות הגיבורים שלנו בסדיר ובמילואים, בים, ביבשה ובאוויר. בצה"ל ובכל זרועות הביטחון. אין כמוכם גיבורי ישראל".

4. זמן קצר לאחר מכן, הועלה הנאום המצולם, בצירוף תמלילו, אל אתר משרד ראש הממשלה. עוד פורסם הנאום בחשבונותיו הרשמיים של ראש ממשלת ישראל ברשתות החברתיות Facebook ו-X, המנוהלים בידי המדינה, כשסמוכה לו תמונת ראש הממשלה על רקע סמל המדינה והלוגו של משרד ראש הממשלה. לצד זאת, הועלה הנאום גם אל חשבונותיו האישיים של ראש הממשלה, ברשתות החברתיות Instagram, Facebook ו-X. אף פרסום זה נסמך לתמונת ראש הממשלה, על רקע סמל המדינה והלוגו של משרד ראש הממשלה. בהמשך, עשה ראש הממשלה שימוש בקטעים נבחרים מן הנאום לצורך סרטון שנערך כ'קליפ', כך שנכללו בו אותם חלקים, לצד מוסיקה קצבית וקטעי וידאו של פעילות מבצעית.

תב"כ 67/26

5. ימים ספורים לאחר הנאום שתואר לעיל, ביום 18.6.2026, נשא ראש הממשלה דברים באירוע שבו הוכרז על מתן השם "דרך התנ"ך" לכביש 60. תחילת הנאום הוקדשה למשמעות ההיסטורית והלאומית של הענקת השם לכביש – נושא שאין בין הצדדים מחלוקת כי אינו עולה כדי 'תעמולת בחירות', כך שלגביו אין לפני כל טרעוניה. לאחר מכן, פנה הנאום לעיסוק במערכה שמנהלת המדינה בזירות השונות; על חלק זה, ועל השימוש שנעשה בו, מלינה העותרת, שלטענותיה מצטרפת היועצת המשפטית לממשלה. זהו קטע הנאום שבמחלוקת (כאשר על מנת להעריך קטע זה, יש להביא בחשבון גם את החלק שקדם לו, ושכאמור – הכל מסכימים כי אין בו תעמולת בחירות):

"התמודדנו עם אתגרים רבים – ויכולנו להם. במלחמת התקומה השגנו הישגים כבירים מול ציר הרשע של איראן וגרורותיה. הרחקנו מעלינו סכנה של השמדה

מיידית, ואם לא היינו פועלים בשני המבצעים הכבירים – 'עם כלביא' ו'שאגת הארי' – בנחישות, בתעוזה ובגבורה עילאית של לוחמינו וטייסינו, לאיראן היו היום פצצות גרעין להשמדתנו. אבל לא נתנו להם.

שברנו גם באותה עת את ציר הרשע, את טבעת החנק שאיראן ניסתה לבנות סביבנו. אנחנו לופתים את החמאס בעזה, שם אנחנו מחזיקים בלמעלה מ-60 אחוז משטח הרצועה; ובלבנון הרחקנו את איום הפלישה הקרקעית מיישובינו ושברנו את כוח הטילים של חיזבאללה. יש עוד עבודה לעשות בשני המקומות, אבל עשינו עבודה כבירה.

נכון, המאבק עדיין לא תם, ואתגרים נוספים עוד לפנינו. ואלה דורשים מאיתנו קור רוח, עמידה נחושה על האינטרסים הביטחוניים, ובד בבד – שמירה על הקשר החשוב עם ידידינו האמריקאים שלחמו לצידנו כתף אל כתף, ואנחנו מעריכים זאת מאוד. אנחנו נמשיך לנווט את דרכנו בתבונה ובשיקול דעת, נשמור על הישגי הממשלה, נשמור על הישגי המלחמה – אלה הישגים של עם ישראל כולו. כשם שהחזרנו את הביטחון והשגשוג לעוטף עזה, כך נחזיר את הביטחון ואת השגשוג ליישובי הצפון. זה מחייב שמירה על רצועת הביטחון בדרום לבנון, זה מחייב שלא נצא משם כל עוד צורכי הביטחון של ישראל מחייבים זאת. כי הרצועה הזו מפרידה בין מחבלי חיזבאללה לאזרחינו ויישובינו.

ובראיה רחבה יותר, אנחנו נמשיך לדבוק במטרה העליונה שהנחתה אותנו, והנחתה אותי במהלך רוב חיי הבוגרים – לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. וכל עוד אני ראש ממשלת ישראל – זה לא יהיה.

באחדות מטרה נבטיח את קיומנו ועתידנו, נעשה זאת בקומה זקופה, בעמידה איתנה ובאורך רוח. דרכנו, דרכו של עם ישראל, החלה לפני אלפי שנים. ובעזרת השם, היא תמשיך מהתנ"ך אל הנצח – נצח ישראל".

6. בו ביום פורסם הנאום, לצד תמלול ותמונה מן האירוע (בקרדיט עליה צוין לע"מ), באתר האינטרנט הרשמי של משרד ראש הממשלה, וכן בחשבונות ה-Facebook וה-X הרשמיים של ראש הממשלה בעברית (הפרסום כלל גם את חלקו הראשון של הנאום, שלא הובא לעיל, ושהתייחס לקריאת השם). נוסף על כך, פורסם בחשבונותיו האישיים של ראש הממשלה באותן רשתות חברתיות, קטע קצר מן הנאום, שבו נשמע ראש הממשלה אומר: "לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. וכל עוד אני ראש ממשלת ישראל – זה לא יהיה"; הסרטון לווה במלל הבא: "כל עוד אני ראש ממשלת ישראל – לאיראן לא יהיה נשק גרעיני".

תב"כ 77/26

7. ביום 29.6.2026, קיים ראש הממשלה הערכת מצב רב-זירתית עם פורום הפיקוד הבכיר של צה"ל. אלה היו דבריו שם:

"אנשים חשבו, גם אמרו: 'אין לך דרך לקבל את כל החטופים אם אתה לא מקבל את התכתיב של חמאס'. מה זה התכתיב של חמאס? צא מהרצועה – תקבל את כולם. אמרו: 'זה יכול להיות ניצחון גדול'. אמרתי: 'איזה ניצחון זה? זה תבוסה נוראית'. אמרו לי לא: 'לא, אנחנו נמסגר את זה כניצחון'.

אמרתי: 'אתה לא יכול למסגר שום דבר. זה יכול להיות ניצחון או תבוסה. בעיניי זו תבוסה אדירה'.
אמרתי שהדרך היחידה להשיג את זה, זה שילוב של לחץ צבאי חזק מאוד ולחץ דיפלומטי אם נוכל לגייס את ארצות הברית. לא תמיד זה היה קל.
אם היינו מקבלים את התפיסה הזאת, בעצם אמרו לנו: 'תשמע, נצא, נקבל את כל החטופים, ואחרי שנה-שנתיים-שלוש – נחזור'. ואם היינו עושים את זה – דף, סינוואר, הנייה, נסראללה, חמינאי, אסד – כולם במקום. עם כל כלי הנשק, עם כל ההיערכות שלהם באותו מקום. אני חשבתי שזה יהיה אסון. אבל כן חשבתי שנוכל לחלץ את כולם, ועשינו את זה בסופו של דבר בדרך המוכרת לכם".

8. בדומה לקודמיו, גם פרסום זה מצא דרכו לערוצי המדיה השונים של ראש הממשלה – הן אלה הציבוריים, הן אחד ממקביליהם הפרטיים. כך, בו ביום, הועלו הדברים לאתר ראש הממשלה, כמו גם לערוץ ה-Youtube הרשמי של ראש הממשלה ולחשבונותיו ברשתות Facebook ו-X. כן הועלו הפרסומים גם לחשבונות הרשמיים בשפה האנגלית. כלל הפרסומים כללו תמלול, וידאו ותמונות. עוד פורסם צילום הווידאו של נשיאת הדברים, גם בחשבון ה-Facebook האישי של ראש הממשלה.

9. ביום 1.7.2026, ניתן על-ידי צו ארעי, להסרת כלל הפרסומים, עד מתן הוראה אחרת.

תב"כ 78/26

10. ביום 30.6.2026, ביקר ראש הממשלה במוצב צה"ל בדרום לבנון. במסגרת ביקורו, נשא נאום לפני חיילי צה"ל שבמוצב. ביום 2.7.2026, הועלו אל ערוצי המדיה הפרטיים של ראש הממשלה סרטונים הכוללים תיעוד ערוך של אותו נאום, שכלל את הדברים הבאים:

"אנחנו לא יוצאים מדרום לבנון עד שהאיום לא בטל. עשיתם כאן עבודה ענקית. לקחנו את הציר האיראני והתחלנו לרסק אותו. תקפנו באיראן עצמה דבר שאף אחד לא האמין והרחקנו איום קיומי. בפעילות שלכם חיסלנו 9,000 מחבלים. מאות מחבלים בשבועות האחרונים. כמוכן הדבר העיקרי שעשינו זה ליצור אזורי חיץ. אזורי ביטחון בצד שלהם. זה אומר שאנחנו לא נותנים לצבא של טרוריסטים לשבת לנו על הגבול. אנחנו עושים את זה בלבנון. עשינו את זה בעזה. אתם מזהים איום לא להשאיר. לפעול. אנחנו לא יוצאים מדרום לבנון עד שהאיום לא בטל".

11. הסרטונים שכללו את הדברים, הועלו לצד כיתוב: "עם לוחמינו הגיבורים בדרום לבנון – ממשיכים בכל הכוח!", ושולבו בהם, לצד קטע הנאום האמור, תמונות של מטוסי חיל האוויר ושל הפצצות חיל האוויר בלבנון, וכן צילומים של קצינים וחיילים לצדו של ראש הממשלה. נוסף על כך, עוד ביום הביקור התפרסם תיעוד מן הביקור גם בפלטפורמות הרשמיות של משרד ראש הממשלה ושל ראש ממשלת ישראל. תיעוד זה כלל קטע ארוך יותר מאותו נאום שנשא לפני חיילי המוצב, ואשר חלק מן הדברים שהוצגו בו – דומים עד מאוד לאלה שצוטטו לעיל (על כן, אמנע מהבאה של הדברים

שהובאו בפרסום זה). למען שלמות התמונה אציין, כי הצילומים שהועלו מן הביקור במוצב, הם פרי תיעוד של לע"מ.

12. ביום 5.7.2026, ניתן על-ידי צו ארעי, להסרת הפרסומים מן החשבונות האישיים, עד מתן הוראה אחרת.

תב"כ 83/26

13. עתירה זו עוסקת בשני פרסומים. הראשון, נאום שנשא ראש הממשלה בטקס האזכרה הממלכתי לזאב ז'בוטינסקי ז"ל, ביום 14.7.2026. במסגרת נאומו, אמר ראש הממשלה, בין היתר, את הדברים הבאים:

"גם אנחנו עשינו רוויזיה יסודית בתורת הביטחון שלנו. יומיים לאחר מתקפת ה-7 באוקטובר והטבח הנורא הבטחתי שנשנה את פני המזרח התיכון. ואכן שינינו את כללי המשחק במזרח התיכון: אין יותר הכלה של איומים. אין יותר צבאות-טרור בגבולותינו. יש אזורי-חיץ שיצרנו בעומק השטח של שכנינו. עוטף עזה – הוא בתוך עזה. עוטף לבנון – הוא בתוך לבנון. עוטף גולן – בתוך סוריה.

שינינו את האזור, אבל לפני הכל שינינו את עצמנו. שברנו את מחסום הפחד שהיה לעולם כולו במשך 47 שנים, מאז מעשה המחטף של איראן ע"י קבוצת הבריונים התיאולוגיים הללו. איש לא העז לתקוף את איראן בשטחה, זולת סדאם חוסיין לתקופה קצרה. אבל אנחנו העזנו – ועוד איך העזנו. הוכחנו שלא נהסס לתקוף בעוצמה – בכל מקום – את מי שיניף את ידו עלינו.

... היוזמה הישראלית עשתה קפיצת-מדרגה עצומה במלחמה הנוכחית. באנו חשבון עם דורשי רעתנו מעזה ועד תימן, מלבנון ועד איראן. פעלנו בעוצמה, בהתקפיות, בתחבולה – נגד הציר האיראני, שבמשך שנים השקיע מאות מיליארדי דולרים כדי להקיז את דמנו. החזרנו את כל חטופינו, עד האחרון שבהם. כתשנו רבות מהיכולות הצבאיות של איראן וגרורותיה. הרחקנו מעלינו סכנה מיידית של נשק גרעיני בידי איראן.

אני שב ומתחייב: כל עוד אני ראש ממשלת ישראל, לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. ... מי שמחפש חיכוך – יקבל חיכוך. מי שרוצה קרב – יקבל קרב. מי שיטעה בנחישות שלנו – ישלם מחיר כבד ביותר. אני אומר זאת לרודנים באיראן: אל תטעו בנו. אם נותקף – נגיב בעוצמה. אבל זה לא יהיה שידור חוזר. זה יהיה שידור אחר, עוד יותר עוצמתי."

דברים אלו פורסמו ביום שבו נישאו, הן בחשבונות הרשמיים של ראש הממשלה ומשרד ראש הממשלה, הן בחשבונותיו הפרטיים של ראש הממשלה ברשתות החברתיות.

14. הפרסום השני שבו עוסקת העתירה, נוגע לנאום נוסף שנשא ראש הממשלה, באותו יום, בוועידת הנגב 2026 בדימונה. נאמרו בו, בין היתר, הדברים הללו:

"הכל התהפך. צאו החוצה, הסתכלו על המגדלים האלה, הסתכלו על המוסדות, הסתכלו על הכבישים, הסתכלו על המחלפים, הסתכלו על הרכבת, הסתכלו על הביקוש. אין מקום שאפשר לספק עכשיו את הביקוש. הוספנו אלפי יחידות דיור, וצריך עוד. ... עשינו כאן מהפך. אני גאה בו, משום שהוא מבטא את מה שאני מאמין בו מעומק נפשי, ואני יודע שגם אתם: אני רוצה לחסל את מושג הפריפריה במדינת ישראל.

... דימונה הייתה עיירה שכוחת-אל. היו פה ... דירות פנויות עם מקקים, והיה צורך לסגור אותן ולהשמיד אותן. הן הפכו לנגע בריאות. זה מה שהיה כאן. ואז הגיעו הממשלות שלנו.

... והתוצאות מדברות בעד עצמן: חבל התקומה (עוטף עזה) יודע זינוק דמוגרפי חסר-תקדים ושיאי צמיחה. החבל הזה צומח הכי מהר בארץ. לגבי כל הספקנים שאמרו 'מה יהיה?', 'לא נוכל לשקם', 'הפקרתם', 'עזבתם' – ההיפך הגמור כמובן. מספר התושבים באזור, היום – גדול יותר ממספר התושבים ערב מתקפת-הטרור.

... עוד בתחילת העשור הקודם הוריתי להקים את הגדר הארוכה בגבול ישראל-מצרים – גדר של למעלה מ-200 ק"מ. היום אחנו מדברים דוגרי: בתוך המערך שלנו לא רצו להקים אותה. אמרו לי: 'ראש הממשלה, נקים גדר וירטואלית'. אתם יודעים מה זה 'גדר וירטואלית'? שאלתי מה זה. אמרו לי: 'אבל אי אפשר כל ה-200 ק"מ האלה מעזה ועד אילת'. אמרתי: 'כן'. ... אמרתי שזה בדיוק מה שאנחנו עומדים לעשות, ואנחנו עשינו את זה.

איפה נמצא היום עוטף עזה? היום הוא נמצא בתוך עזה. איפה נמצא היום עוטף לבנון? בתוך לבנון. איפה נמצא עוטף הגולן? בתוך סוריה. זו תפיסה חדשה. שינינו את כל הגישה שלנו. אני מוכרח להגיד ששאלו אותי 'מה ההבדל בין מה שהיה לפני ה-7 באוקטובר ואחרי?' אמרתי: אנחנו משנים את זה. אני לוקח את המושכות, ואני משנה את זה. אין לנו צבא עם מדינה. אף על פי שהצבא הוא פנטסטי, הוא לא טוב במדינאות ובמדיניות. זו האחריות של המדינאים, ואנחנו לקחנו אחריות ואנחנו הובלנו את המדינה לנתיב אחר: נתיב של יוזמה, פעולה התקפה – ולא הכלה.

... אני לא יכול להגיד לכם מה יקרה באיראן, יכולים לקרות הרבה דברים: אנחנו ערוכים לכל תרחיש. אני יכול להגיד לכם רק דבר אחד, ואני אגיד אותו למנהיגי איראן: אל תבנו על כך שיהיה שקט אם תתקפו אותנו. אל תבנו על כך שיהיה שידור חוזר, כי זה לא יהיה שידור חוזר. זה יהיה שידור אחר, עוצמתי הרבה יותר. נגמרו הימים שמישהו פוגע בנו ואנחנו לא מכים אותו מכה אחת אפיים. עשינו את זה לציר הרשע באיראן, ונמשיך לעשות זאת לכל מי שיפגע בנו.

... אנחנו מביאים בשורה ענקית לאילת וסביבתה ... אני מבקש מכם דבר אחד: להודיע ולספר לתושבים שלכם מה אנחנו עושים פה. כי אם הם ישאלו את ערוצי התקשורת, חוץ מאחד, הם ישמעו איך מפקירים את הנגב. תאמרו להם דבר אחד: תסתכלו סביבכם, תסתכלו על היישוב שלכם, תסתכלו מה היה פה אז ומה עכשיו – ותשאלו אילו ממשלות השקיעו את המאמץ הכביר הזה. ואני עושה זאת מתוך אהבה אדירה."

הדברים פורסמו, גם הם, ביום שבו נישאו, בחשבונות הרשמיים של ראש הממשלה ומשרד ראש הממשלה. לצד זאת, פורסם גם חלק מהנאום, זה המופנה "למנהיגי איראן" בלבד, שצוטט לעיל,

בחשבונותיו הרשמיים והפרטיים של ראש הממשלה, תחת הכותרת "ראש הממשלה נתניהו במסר למנהיגי איראן".

תב"כ 91/26

15. ביום 25.6.2026, נשא ראש הממשלה דברים בטקס סיום קורס קצינים קרביים, בבה"ד 1. נאמרו שם, בין היתר, הדברים הבאים:

"ביום השני של המלחמה אמרתי: אנחנו נשנה את פני המזרח התיכון. ובזכות הגבורה שלכם – של לוחמינו, מפקדנו, טייסנו, חיילנו ועמנו – שעמד איתן – אנחנו משנים את פני המזרח התיכון, ומדינת ישראל חזקה מאי פעם. ואם הייתי אומר לכם ביום השני של המלחמה, שאנחנו נחזיר את כל חטופינו, עד האחרון שבהם. לא נשאר שם אחד. מי היה מאמין? אני וחבריי האמנו. אתם נתתם לנו את הכוח, ועשינו את זה. החזרנו את כולם הביתה, עד האחרון שבהם.

ואם הייתי אומר לכם ב-8 באוקטובר, שאנחנו הולכים לעשות שינוי ענק בתוכנו, שאנחנו נשיג את שבירת מחסום הפחד, שאנחנו ניזום, שאנחנו נתקוף, שאנחנו נמצא תחבולות, שאנחנו נפתיע, שאנחנו נכריע – מי היה מאמין שנעשה את כל זה? אני האמנתי, כי אני מאמין בכם. ועם ישראל מאמין בכם. אבל ההישג הגדול ביותר שלנו – ורק עיוור יגיד 'אין הישגים' – יש הישגים כבירים. לא מניתי את כולם ואני חס עליכם, אתם בשמש היוקדת. זה יקח עוד הרבה זמן למנות את כולם. אבל יש הישג אחד כביר. הוא בא בשני המבצעים המדהימים 'עם כלביא' ו'שאגת הארי'. אנחנו הרחקנו מעל ראשנו סכנת קיום מיידית, כי אם לא היינו פועלים, לאיראן היום היו פצצות אטום להשמדת ישראל. והרחקנו את האיום הזה למען הבטחת נצח ישראל.

יש עוד משימות לבצע. יש עוד דברים לעשות מול איראן. יש עוד דברים לעשות מול חמאס, אם כי להם אין הרבה יכולת לעשות. אתם יודעים שאנחנו לפני כמה שבועות, בהנחייה שלי, של שר הביטחון ושל הרמטכ"ל, אנחנו חיסלנו את אחד מאדריכלי הטבח. בעצם את המפקד של החמאס, את עז א-דין אל-חדאד. ואתם יודעים מה הייתה התגובה של חמאס? אפס. כלום. לא כדור, לא רקטה, שום דבר. משום שאנחנו עשינו הרבה, אבל יש עוד מה לעשות, גם מול חמאס, גם מול חיזבאללה, גם מול רחפנים. אנחנו עובדים על זה במלוא הכוח, במלוא המרץ. אבל ההישגים הם כבירים.

ההישגים הללו נרכשו בזכות חיילינו ומפקדינו הגיבורים, שהסתערו על דורשי רעתנו – בדרום, בצפון, בכל מקום. שום מכשול לא עמד בדרכם: לא מנהרות-טור, לא קיני מחבלים, גם לא קווי-גבול ישנים, שסביבם התקבצו צבאות-ערב.

אני מבקר לעתים קרובות בשטח. פגשתי שם חלק מכם, כלוחמים בחטיבות המתמרנות. התפעלתי עמוקות מרוח הניצחון שדחפה אתכם קדימה – באומץ לב, בנחישות, בתושייה אין-קץ. הרוח הבלתי-שבירה הזאת ליוותה אותי בדרכי חזרה לחדר-השיבות של קבינט המלחמה. והיא עזרה לי. היא נתנה לי הרבה כוח לעמוד מול לחצים, לחצים מחו"ל ולחצים מבית, וזה לא היה קל. לא היה קל.

הלחצים מחו"ל כללו הפסקת אספקת תחמושת בזמן המלחמה. ומי כמוכם יודעים כמה זה חשוב. ונאלצתי לומר לידידנו האמריקנים – הם שאלו אותי:

'כיצד תילחמו?' ואני אמרתי להם: 'אם נצטרך – נילחם בציפורניים, אבל אנחנו נילחם ונהדוף את האויבים ונכה אותם מכה אחת אפיים!' וכך עשינו. והיו גם לחצים מבפנים. היו גם לחצים מבפנים להפסיק. בחאן יונס, לא להיכנס לרפיח, לא לתפוס את ציר פילדלפי, לא להמשיך הלאה ללבנון, לסוריה, וכמובן, גם לא לאיראן. העוצמה שלכם, הגבורה שלכם, רוח הקרב שלכם – נתנה לי ולחבריי הרבה כוח לעמוד מול הלחצים האלה, ואני רוצה להודות לכם על כך.

...

ובאשר למשטר-הרשע באיראן, אומר רק זאת: עם הסכם או בלי הסכם – כל עוד אני ראש שממשלת ישראל, לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. בשום אופן לא נאפשר לאיראן לפתח פצצות גרעין."

נאום זה הועלה, בצירוף תמלול, לבמות הרשמיות של משרד ראש הממשלה, בעברית ובאנגלית – האתר הרשמי והרשתות החברתיות.

טענותיהם הכלליות של הצדדים

16. לטענות שהעלו הצדדים באשר לכל אחד מן הנאומים – אדרש במסגרת הדיון הקונקרטי בכל אחת מן העתירות. בשלב זה, די שאציין כי העותרות גורסות כי תכליתם הגְבִיחָה של כלל הנאומים היא שכנוע מצביעים, כך שמדובר בתעמולת בחירות; וכי לשיטתן, נכרך בפרסומיהם השונים של הנאומים שימוש בנכסי ציבור, בניגוד למצוותו של סעיף 2א לחוק. על רקע זה, קריאתן היא להסרת הפרסומים השונים. היועצת המשפטית לממשלה תומכת, באופן מלא או חלקי, בטענות שהעלו העותרות בתב"כ 66/26, תב"כ 67/26, תב"כ 77/26, תב"כ 83/26 ותב"כ 91/26. לצד זאת, לגבי תב"כ 78/26, סבורה היועצת כי הקשרו של הנאום, ומכלול הדברים שנאמרו בו, מלמדים כי תכליתם הגְבִיחָה של הדברים שפורסמו בחשבונותיו הרשמיים של ראש הממשלה, אינה תעמולת בחירות, ולכן – דין העתירה להידחות. בנוגע לקטע הנאום שהועלה לחשבונות הפרטיים – לא הביעה היועצת עמדה.

17. ראש הממשלה גורס, מנגד, כי לא סר מהוראתו המחייבת של סעיף 2א לחוק ימין ושמאל, וכי על כן, אין מקום להורות לו להסיר את פרסומיו. כחלק מכך, הוצגו על-ידו תכליות שונות שהפרסומים נועדו לשרת, כאלה שאינן שכנוע מצביעים והנעתם לפעולה; הודגש בתגובתו כי יש לבחון כל פרסום במלואו, ולהימנע מבידוד אמירות ספציפיות, אף אם בהן כשלעצמן יתכן פסול; ולבסוף, נאמר כי העובדה שהפרסומים הועלו לבמות פרסום רשמיות – נתון שאותו זוקפות העותרות והיועצת המשפטית לממשלה לחובתו, כמתואר – היא שמלמדת דווקא על כך שעסקינן בפרסומים שאינם באים בגדר תעמולת בחירות, אלא הם פניות הסברה לציבור, או כאלה שנועדו לנסוך בו ביטחון.

דיון והכרעה

18. לאחר שעינתי בעתירות, ובתגובות להן, אלה מסקנותי: דין העתירה בתב"כ 66/26 – להתקבל; דין העתירה בתב"כ 67/26 – להידחות; דין העתירה בתב"כ 77/26 – להתקבל; דין העתירה בתב"כ 78/26 – להתקבל חלקית; דין העתירה בתב"כ 83/26 – להתקבל חלקית; ודין העתירה בתב"כ 91/26 – להתקבל חלקית גם כן.

19. להלן אפרט את הטעמים לכך, אך טרם אגש לגופו של עניין, אסיר מן הדרך טענת סף, שהועלתה על-ידי ראש הממשלה, באשר למיצוי ההליכים בחלק מן העתירות. לדבריו, התנהלות שבגדרה מוגשת אליו פניה באופן מיידי לאחר הפרסומים, תוך שעתירות מוגשות זמן קצר לאחר מכן, טרם שניתן על-ידו מענה לפניות – אין בה כדי למלא את דרישת מיצוי ההליכים, בה מחויב עותר טרם פנייתו אל הוועדה (סעיף 2(ב)(6) להוראות הבחירות (דרכי תעמולה) (סדרי הדין בבקשות ועררים), התשע"ה–2015). זאת, לשיטתו, מאחר שאופן התנהלות זה אינו מאפשר שיח מקדים של ממש, כמו גם בחינה של טענות העותרת – כאלה שיכולים היו לייתר את העתירות, עוד בטרם הגשתן.

20. אין בידי לקבל את הטענה. כפי שכבר ציינתי לפני זמן לא רב –

"אחד החריגים לחובת מיצוי ההליכים – ולחובת הפנייה המוקדמת – מצוי 'במקרים שבהם הנסיבות מחייבות התערבות מיידי של [בית המשפט] כדי למנוע עוול' ... לדעתי, אם עתירה הוגשה סמוך לאחר שהתפרסם פרסום מפר של תעמולת בחירות מקוונת, יתכן שאפשר לראות בכך אחד מאותם מקרים שנדרשת בהם 'התערבות מיידי של [יושב ראש ועדת הבחירות] כדי למנוע עוול' של הפצה רחבה של אותו פרסום. כמובן, הכול – בהתאם לנסיבות העניין" (תב"כ 17/26 בן מאיר נ' בן גביר, פסקה 21 (31.3.2026) (להלן: עניין בן מאיר)).

הדברים יפים, ככתבם וכלשונם, גם לעניין דנן; לפיכך, טענת הסף בדבר פנייה מקדימה שאינה מספקת – נדחתה.

מסגרת נורמטיבית

21. נקודת המוצא לדיון נטועה בסעיף 2 לחוק; זו לשונו:

לא ייעשה שימוש, בקשר עם תעמולת בחירות, בכספים או בנכסים מוחשיים או בלתי מוחשיים של גוף מבוקר כמשמעותו בפסקאות (1), (2), (3), (4) ו-(9) של סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, תשי"ח–1958 [נוסח משולב], או של תאגיד שהממשלה או רשות מקומית משתתפת בהנהלתו או בהוננו, ולא ייעשה שימוש כאמור במקרקעין או במטלטלין המוחזקים למעשה על ידי גוף או תאגיד כזה, למעט שימוש כמפורט להלן:

(1) שימוש, בתמורה או שלא בתמורה, באולמות ובמקומות פומביים פתוחים העומדים כרגיל לשימוש כאמור;

(2) שימוש בנכסים שהועמדו על ידי המדינה לרשותו של שר, סגן שר או חבר הכנסת, או שהועמדו על ידי הרשות המקומית לרשותו של ראש הרשות, לרבות צילום כשלעצמו, בלשכתו של מי מהם; אין בהוראות פסקה זו כדי לגרוע מהגבלות על שימוש בנכסים כאמור שהוטלו לפי כל דין או כללי אתיקה.

22. אם כן, על מנת שייקבע כי בפרסום מסוים גלומה הפרה של סעיף 2 לחוק, נדרשת התקיימותם של שני תנאים מצטברים: מדובר ב'תעמולת בחירות', שנעשה למענה 'שימוש בנכסי ציבור'. אציג בקצרה כל אחד מן היסודות:

(-) תעמולת בחירות – חרף מרכזיותו של המונח בחוק, לא ניתנה לו הגדרה (ראו, למשל, תב"כ 7/25 הליכוד תנועה לאומית ליברלית נ' לפיד, פסקה 14 (24.8.2022)). חסר זה הושלם בפסיקה ובהחלטות עבר, שם נקבע כי תעמולת בחירות היא פרסום שתכליתו הגְבֵּרָה, בהשוואה לתכליות אחרות שניתן למצוא בו, היא השפעה על בוחרים בענייני בחירות. זאת, בין אם עסקינן בהשפעה חיובית – קרי, להניע בוחרים לבחירה מסוימת; בין אם מדובר בהשפעה שלילית – היינו, להניא בוחרים מבחירה אחרת (תב"כ 50/26 מאירי נ' סמוטריץ', פסקה 11 (16.6.2026)). על מנת להכריע אם זוהי תכליתו הגְבֵּרָה של פרסום, אם לאו, מצויים באמתחתנו כמה וכמה מבחני משנה: תוכן הפרסום, שמקבל ככלל משקל נכבד; שאלת קיומה של תכלית חלופית לפרסום; זהות המפרסם ויוזם הפרסום; האכסניה שבה מצוי הפרסום; עיתוי הפרסום, ובפרט שאלת קרבתו למועד הבחירות (עניין בן מאיר, בפסקה 6).

(-) שימוש בנכסי ציבור – בחוק נקבע, כי האיסור חל הן על כספים, הן על נכסים מוחשיים, הן על נכסים בלתי-מוחשיים של גופים ציבוריים (המוגדרים באמצעות הפניה אל סעיף 9 לחוק מבקר המדינה, התשי"ח-1958 [נוסח משולב], אשר עוסק בזהות הגופים העומדים לביקורתו של מבקר המדינה). מיד לאחר מכן, מוחרגים מן ההגדרה מקומות ציבוריים "העומדים כרגיל לשימוש כאמור"; כמו גם נכסים שהועמדו על-ידי המדינה לשימוש שר, סגן שר או חבר כנסת, ולאחרונה, במסגרת תיקון מס' 42 לחוק, צורפה לכך גם לשכתם של האחרונים (סעיף 8(2) לחוק הבחירות לכנסת העשרים ושש (הוראות מיוחדות ותיקוני חקיקה), התשפ"ו-2026, ס"ח 762, 767).

23. בהינתן הוראות אלה של החוק, על הפרשנות שהצטברה להן בפסיקת בית המשפט ובהחלטות יושבי ראש ועדת הבחירות, העתירות דנן מעוררות את הסוגיה הנוגעת להתייחסויות של בעל תפקיד – בענייננו, ראש הממשלה – אל פועלן של הרשויות המובלות על-ידו ונתונות תחת אחריותו. אימתי נאמר כי מדובר בהצגה לגיטימית של מעשי עבר, לרבות הישגים, או של תוכניות לעתיד – דברים שעשויים להיות ממש חלק בלתי-נפרד מביצועו הראוי של תפקיד ציבורי ומהצגת העשייה לציבור; ובאילו מקרים נאמר כי 'נחצה הגבול', כך שעסקינן בתעמולת בחירות, שבקשר עמה אוסר סעיף 2א

לחוק על שימוש בנכסי הציבור השונים? עוד נדרש ברור, לגבי גבולות התפרשותו של המעשה שנאסר – 'שימוש בנכסי ציבור'.

24. הדברים קשורים למתח בסיסי, שמתעורר במצב שבו נבחר ציבור מכהן מעמיד עצמו לבחירה חוזרת, שעה שהוא עודנו מכהן בתפקידו – מחד גיסא, כפי שצוין לעיל, עומדות תכליות של הבטחת בחירות שוויוניות, תוך מניעת יתרון בלתי-הוגן לבעלי תפקידים, וכן חשיבות מניעתו של שימוש במשאבים ציבוריים שלא לתכליתם; אך מאידך גיסא, יש לזכור כי היותו של פלוני נבחר ציבור, היא מציאות קיימת. במצב דברים זה, הלה מביא עמו לבחירות את ביצועיו בתפקיד, לטוב ולמוטב – כלומר, כשם שעשוי הוא ליהנות מיתרון מה, בכך שהוא מציג עצמו לציבור עם הישגי עבר, וכן ב'פוזיציות' שאינן זמינות למי שאינו נושא במשרה רשמית, עלול הוא גם לשאת במחיריהם של כישלונות עבר – 'משא' שממנו פטורים אותם מתמודדים אחרים, אשר אינם בעלי תפקיד מכהנים.

25. אם כן, תנאי רקע אלו, על המתח הכללי שהם יוצרים, באים לידי ביטוי קונקרטי בעתירות הנוגעות לתעמולת בחירות. זאת, שכן במקרה של נושא משרה מכהן, קיים חיכוך מבני בין החשש מניצול לרעה של המשרה לשם קידום תעמולה בדרכים אסורות, לבין מחויבויות הכרוכות בתפקידו של נושא המשרה, בכללן החובה להמציא לציבור מידע על פעולותיו, על מנת שאלה יעמדו לביקורת הציבור (ראו למשל: תב"כ 1/93 סיעת "צומת" נ' ממשלת ישראל, פ"ד מז(3) 353, 358 (1993); תב"כ 3/21 בן מאיר נ' בנט, פסקה 27 (20.1.2019)). חיכוך זה מעורר קושי, שכן הגבול בין מסירת מידע בעל חשיבות לציבור, לבין דברי תעמולה – עשוי להיות מטושטש:

"התפארות גרידא היא על פי טיבה תוכן תעמולתי, ואילו פרסום של נתונים קונקרטיים – גם אם לשם התפארות וגם בתקופת בחירות – עשוי להיות, בחלק מהמקרים – ובכפוף לתמונה הכוללת של הפרסום ונסיבותיו – בעל היבט דומיננטי חדשותי או אינפורמטיבי. כך לנוכח החשיבות שבהעברת אינפורמציה לציבור, גם בעת בחירות, ובלבד שתהיה הפרדה בין הגוף הציבורי שלו מיוחסים ההישגים המפורטים (כגון משרד ממשלתי) ובין הגורם הפוליטי שהיה מעורב באירועים במסגרת תפקידו בגוף הציבורי ... אם, כטענת המשיבים, תוכן הפרסום הוא אינפורמטיבי בעיקרו – יש מקום רב יותר לשקול את התרת הפרסום, בכפוף לבחינתם של מבחני עזר נוספים. אפס, אם מדובר בהתפארות גרידא – קשה יהיה שלא לסווגו, בוודאי בתקופה הנוכחית, כתעמולת בחירות" (תב"כ 6/23 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' נתניהו, פסקה 4 (19.1.2020) (להלן: תב"כ 6/23)).

26. למעשה, בכך לא מסתכם הקושי, שכן מחויבויותיו של נושא המשרה בהעברת מסרים לציבור עשויות כמובן לחרוג מעבר לתכלית של מסירת מידע, אל תכליות ציבוריות אחרות. אם כן, בהתאם להלכה, שהגיונה בצדה – נדרשת זהירות. אין להיחפז עם קביעה כי כל הצגת עשיה בתפקיד משמעותה היא תעמולת בחירות, אלא יש לרדת לפרטי הצגת הדברים, ולבחון, בין היתר, אם ועד כמה הודגש

חלקו של איש הציבור בעשיה; אילו תועלות נוספות יתכנו לדיבור בה; האם משולבת בדברים גם קריאה, ולו מובלעת, לבחירה חוזרת בבעל התפקיד המכהן, וכיוצא באלה.

27. לבסוף יש לזכור, כי גם משנמצא כי לפנינו 'תעמולת בחירות' – אין מדובר, חלילה, בדבר מגונה. תעמולת בחירות היא דבר לגיטימי ורצוי; כל שנאסר הוא רתימת משאבים ציבוריים לטובתה:

"וזאת יש להדגיש: אין כל פסול בכך שנבחר ציבור יציג את הישגיו לציבור הבוחרים ואף יתפאר בהם. לא רק התפארות המלווה בנתונים מדויקים אלא אף התפארות גרידא. ניתן אף לטעון שהדבר ראוי ורצוי: הצגה כזו של הצלחות עשויה לסייע לבוחר להעריך את המועמד על יסודות מושכלים יחסית, תוך הפניית תשומת לבו אל האופן שבו ביצע המועמד את תפקידו, במקום הסטת תשומת הלב אל נתונים פחות רלוונטיים. ברם – וחשוב לענייננו – גם תעמולה שתוכנה כשר כשלעצמו כפופה למגבלות החוק, ולאסור על שימוש בנכסי ציבור בקשר אליה. פשיטא כי בכל מקרה רשאי המועמד להציג את הישגיו כנימוק לבחור בו. הקושי אינו בעצם הצגתם, אלא בפרסום הדברים תוך שימוש במשאבי הציבור, במקום בכספי המועמד או המפלגה" (תב"כ 6/23, בפסקה 4; ראו גם תר"ם 2/83 נאות נ' עיריית חיפה, פ"ד לז(4) 183, 189 (1983); תב"כ 2/26 בן מאיר נ' סמוטריץ', פסקה 11 (2.1.2024)).

28. לאחר העיסוק בהגדרתה של 'תעמולת בחירות', אפנה אל שנאסר בקשר עמה – השימוש בנכסי ציבור. בהמשך לאמור לעיל, ובהתבסס על הגיונות קרובים, דומני כי יש לשים דגש על הדרישה ל"שימוש" בנכסי ציבור, כך שלא יהיה די בעובדה שתעמולה פלונית כוללת נכס ציבורי באופן זניח, בלתי משמעותי (תב"כ 21/25 בן מאיר נ' התאחדות הספרדים שומרי תורה תנועתו של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל, פסקה 9 (8.9.2022)), אלא תהא נכונות רבה יותר להגביל פרסום, כאשר נכללו בו שימוש של ממש באותו נכס והפקת תועלת ממנו. בכל הנוגע לתכליות הסעיף, שנסקרו לעיל, משמעות הדברים עשויה להיות יד קשה בעיקר עם פרסומים שלמענם נעשה שימוש בכספים ובמשאבים ציבוריים, באופן שבו הם משרתים את התעמולה (ראו, למשל: תב"כ 16/26 בן מאיר נ' בן גביר (17.6.2026)).

מן הכלל אל הפרט

29. עתה, אפנה ליישום דברי שלעיל, על נסיבות כל אחת מן העתירות; כפי שניתן יהיה להיווכח, בשים לב לדמיון המסוים שבין הנאומים השונים, מצאתי לנכון להרחיב קמעא לגבי הראשונה שבהן, ולאחר מכן – בהתבסס על הדיון שכבר נערך – לקצר לגבי רעותיה.

תב"כ 66/26

(א) האם עסקינן ב'תעמולת בחירות'?

30. על מנת להשיב על השאלה שבכותרת, אגש אל מבחני המשנה, ואפתח במרכזי שבהם – תוכן הפרסום. בנדון דידן, כך נראה, חלקו הארי של הנאום בו עסקינן, אכן עשוי להשפיע על הכרעתם של

בוחרים. כפי שיכול הקורא להיווכח מן הקטעים שצוטטו, הנאום שזור אמירות רבות, ברורות ומפורשות, חלקן אף מנוסחות בלשון יחיד, בדבר 'משימת חייו' של ראש הממשלה, למנוע מן האויב האיראני הגעה לגרעין; בעניין הצלחותיו בנושא עד כה; ובאשר למחויבותו ויכולתו להוסיף לעשות כן גם בעתיד. בתוך כך, מודגשים גם קולותיהם של 'קטני אמונה', שאת תחזיותיהם הקודרות, ואת הערכותיהם הנוכחיות והשליליות – דחה ודוחה ראש הממשלה (כאשר אף כאן, האמירות הן לא אחת אישיות וב'גוף ראשון'). נראה, כי מניסוחים אלה עולה נימה נגטיבית, שמאזין מן היישוב עשוי בהחלט להבינה כמרמזת על דחיית מרכולתם של מועמדים אחרים. קשה אפוא שלא לראות חלקים ניכרים מן הנאום, שבהחלט אינם היוצא מן הכלל שלוקט זעיר פה, זעיר שם, ככאלה המכוונים לשכנוע מצביעים – הן לחיוב, הן לשלילה.

31. למעשה, לפחות בכל הנוגע לאפיונם של הקטעים הנ"ל, דומה כי אף ראש הממשלה אינו חולק על הניתוח האמור, למצער לא בפה מלא, שכן אף לפי דבריו-שלו חלקים אלה הם, לכל היותר, טפל ש"אינו חד משמעי בפסלותו". כלומר, קיימת הכרה בכך שמדובר בקטעים שיש מקום לראותם כמכוונים לשכנוע בוחרים, אך נטען כי מסקנה זו אינה מתחייבת, וחשוב מכך: כי בחינת הפרסום כמכלול מלמדת על קיומה של תכלית חלופית, אשר בה עיקר ולה הבכורה – "יידוע והסברה לציבור הישראלי".

32. אין בידי לקבל את הטענה. בראש ובראשונה יש לומר, כי אין מדובר בנאום מיידע, ודאי לא באופן משמעותי; כך, שכן לא נכללו בו אמירות עובדתיות רבות באשר למצב הדברים עם תום סבב הלחימה, או כל כיוצא בזה. ואפילו ישנן בדברים אמירות שניתן להבינן ברוח זו – הריהן מיעוט הבטל ביתר הדברים, ונצבע בצבעם, כך שאין בהן כדי להקנות לפרסום כולו נופך של "יידוע והסברה"; בדיוק להפך. הדברים גם מכוונים בבירור כלפי פנים, אל אזרחי ישראל ואל דוברי העברית; הם אינם כאלה שפניהם כלפי חוץ, ושיש מקום לייחס להם תועלות דיפלומטיות וכדומה (ראו והשוו תב"כ 21/26 מאירי נ' נתניהו (7.6.2026)).

33. זאת ועוד: על מנת להבהיר כיצד עסקינן ב"יידוע והסברה", מתאר ראש הממשלה כי שלל אמירות צופות פני עתיד, אשר פזורות לאורכו ולרוחבו של הנאום, ומתייחסות למחויבותו להוסיף ולשקוד על ביטחון המדינה, כמו גם לגדולות ולנצורות הצפויות לנו על הדרך בה אנו הולכים – הן אמירות "שנועדו לנסוך בציבור ביטחון לגבי העתיד", כך שקיימת להן תכלית חלופית, שאינה פניה אל מצביעים ושכנועים.

34. בכל הכבוד, הטענה – מוקשה. אמנם כן, הצגת חזון עתידי, כמו גם תיאורים של העתיד לבוא – עשויים, במגוון הקשרים, להיתפס כמסרים לגיטימיים מצדם של בעלי תפקידים בכירים. אך דומה, כי בעניין זה נדרשות שתי הבחנות חשובות.

(-) צורת ההתנסחות: לא הרי האמירה "מדינת ישראל חזקה", כאמירה "מדינת ישראל חזקה בהנהגתי". כלומר, יש להבחין אם ועד כמה התיאור העתידי, והביטחון המובטח במסגרתו, מוצגים באופן כללי, תוך התייחסות למדינה; או שמא מקושרים הדברים דווקא להנהגתו של גורם או מפלגה מסוימים. כך, בעוד הניסוח הראשון לא יעלה בהכרח כדי תעמולת בחירות, הניסוח השני כבר קרוב לדבר בהרבה, ועשוי בהחלט 'לחצות את הרוביקון'. כפי שניתן להסיק מן הקטעים שצוטטו לעיל, בענייננו רבות מן האמירות משתייכות לסוגם השני של הניסוחים, קרי: כאלה שבהם נסיכת הביטחון מתקשרת דווקא למנהיגותו של הדובר, ראש הממשלה. על כן, קשה לראותן כנסיכת ביטחון שאינה תעמולת בחירות.

(-) ממד הזמן והקרבה לבחירות: על מנת לעמוד על סיווגה של אמירה צופה פני עתיד, יש להבחין בין ימות שגרה, לבין התקופה הסמוכה לבחירות. אסביר במה דברים אמורים: כאשר בעל תפקיד מציג את תכניותיו וחזונו, גם אם הוא צובעם בצבעים 'ורודים' ואופטימיים – יש בכך, ככלל, משום ביצוע חלק מתפקידו כלפי הציבור, החפץ לדעת על הכיוונים שאליהם מנווטת המדינה. אך לא כך הם פני הדברים שעה שנטועות רגלינו בתקופה הסמוכה ל'יום הבוחר' – בתקופה זו, כבר ברור כי מי שאוחז בהגה כעת, לא בהכרח יעשה כן גם בהמשך, והדברים תלויים כל-כולם בדברו של הבוחר. אשר על כן, הצהרות שונות על היכולת והכוונה להוסיף ללכת בדרך שבסופה מובטחות הצלחות גדולות, וכל כיוצא בהן – כמוהן כאמירה 'הותירו את ההגה בידי', קרי: שכנוע מצביעים, ככל מצוותו וחוקתו. כפועל יוצא מכך, מתקשה אני לראות בדברים שהובאו לעיל תכלית חלופית, של נסיכת ביטחון 'ניטרלית' במצביעים, אלא אדרבה – בנקודת הזמן שבה נאמרו, כארבעה חודשים ומחצה לפני הבחירות הצפויות, הצהרות צופות פני עתיד אלה, הן-הן מהלך שכנוע המצביעים, ולפיכך תעמולת בחירות.

35. באשר ליתר מבחני המשנה אציין, בקצרה, כי העובדה שאותו פרסום מצא עצמו הן על גבי במותיה הרשמיות של מדינת ישראל, הן בדפיו האישיים של ראש הממשלה – מחזקת במידת מה את הקביעה על אופיו התעמולתי של הפרסום, משנמצא מתאים גם לבמות האישיות. בהקשר זה, לעיתים פרסום נושא כמה תכליות: חלקן 'רשמיות' (ידוע הציבור, הפצת עמדת ישראל ברבים, ועוד) ולצדן תכלית של תעמולת בחירות. במקרה כזה מקום הפרסום עשוי לשמש אחד התבחינים המכריעים לסיווג הפרסום: אם התפרסם באתר רשמי – לא יחשב לתעמולת בחירות, ואם בחשבון פרטי – הריהו תעמולת בחירות; כך גם אם התפרסם במקביל בשניהם (תב"כ 32/25 לדרמן נ' לפיד, פסקה 9 (30.10.2022)). עם זאת, בענייננו תוכן הפרסום מלמד, כאמור, על תכלית גִבּוּחַה של תעמולת בחירות, כבר באתר

הרשמי; הפרסום בחשבון האישי-פוליטי רק מחזק מסקנה זו. מנגד, בחינת מועד הפרסום – סיומו של סבב לחימה עצים – אכן עשויה לתמוך בטענת התכליות החלופיות, של יידוע הציבור וכדומה; ברם, משמצאתי את שמצאתי לגבי יתר מבחני המשנה, כמפורט לעיל, אין במאפיין זה של מועד הפרסום, כדי לשנות את התמונה. כך, בפרט, בשים לב לעובדה כי הדברים נעשו גם בסמיכות בלתי מבוטלת למועדן הצפוי של הבחירות.

36. הנה כי כן, גם לאחר ששקלתי את האמור מעלה, בדבר הזהירות אשר נדרשת לגבי קביעה כי עסקינן בתעמולת בחירות, בכל הנוגע לדברים הנאמרים במסגרת מילוי תפקיד רשמי, סבורני כי על הפרק פרסום שבו הנימה האישית כה מודגשת; ושחלק כה ניכר בו מקבלת השלילה המשתמעת של עמדות אחרים – כך שתכליתם הגְבֵּרָה של הדברים היא שכנוע מצביעים. לפיכך, תעמולת בחירות ברורה ומפורשת לפנינו.

37. הדברים יפים הן לגבי פרסומה בבמות הפרסום הרשמיות של מדינת ישראל; הן באשר להצגת הנאום עצמו בבמות האישיות ששייכות לראש הממשלה. כמו כן, דין דומה גם לסרטון ה'קליפ', שכזכור, כולל קטעים מן הנאום, המלווים במוסיקה קצבית ובתמונות של פעילות מבצעית. מלבד הנובע מתוכן הדברים, שבו עסקתי לעיל, בהקשר זה יש מקום לציין גם את החזקה שנקבעה, ושיפה גם לענייננו, אשר לפיה תכליתם הגְבֵּרָה של פרסומים בעמודים פרטיים-פוליטיים היא צורכי תעמולה, להבדיל מערכים חדשותיים ומיידעים (תב"כ 13/21 מפלגת העבודה הישראלית נ' הליכוד תנועה לאומית ליברלית, פסקה 27 (18.2.2019)).

38. משנמצא, אם כן, כי כלל הפרסומים שבהם עסקינן באים בגדר תעמולת בחירות, יש להתקדם אל שלב הבחינה הבא – השאלה אם הפרסומים, כמו גם אופני הצגתם, כוללים שימוש בנכסי ציבור.

(ב) האם נעשה שימוש בנכסי ציבור?

39. בכל הנוגע לשאלה זו, עלינו להבחין בין שתי קבוצות פרסומים שאליהן מתייחסת העתירה: האחת, היא קבוצת הפרסומים שהועלו לבמות של גופים ציבוריים – אתר משרד ראש הממשלה, וכן חשבונותיו הרשמיים של ראש הממשלה ברשתות חברתיות שונות. השנייה, היא קבוצת הפרסומים שהועלו אל חשבונותיו הפרטיים של ראש הממשלה.

40. הפרסומים בבמות הרשמיות – בכל הנוגע לקבוצה זו, מלאכתנו קלה. דעת לנכון נקל, כי אתרים במרשתת, ודפים ברשתות החברתיות, שבשימוש המדינה, ועוברים בין בעל תפקיד אחד למחליפו, הריהם נכסי ציבור (ראו: תב"כ 6/23, פסקה 3). אשר על כן, משנמצא כי הפרסום שעל הפרק הוא תעמולת בחירות, ובהינתן שמדובר בשיעור כה ניכר מן הדברים, המעורב עד לכלי הכר גם בחלקים

שאינם תעמולת בחירות, כך שלא ניתן להותיר רק חלקים מן הנאום, תוך השארת הפרסום מובן וקוהרנטי – מקומו של הנאום כולו לא יכירנו על גבי במות ציבוריות אלה; נדרש אפוא להסירו.

41. הפרסומים בחשבונות האישיים – כזכור, העותרת טענה בהקשר זה, כי יסודם של הפרסומים במסיבת עיתונאים שנערכה במתחם ציבורי, תוך שימוש בסמלים שלטוניים, ובמשאבי צילום והפצה ציבוריים. תמונה דומה עולה גם מדברי המשיבים 2–3 בתגובתם (אף אם שם חלק מן הדברים, לגבי השימוש בחומרי לע"מ, נשא אופי של 'שמא', ולא של 'ברי'). דברים אלו – לא קיבלו התייחסות מטעם ראש הממשלה בתגובתו. נראה אפוא, כי די באמור על מנת לחרוץ את דינו של הפרסום להסרה, גם מן החשבונות האישיים; זאת, אלא אם יבהיר ראש הממשלה כי אין עסקינן בצילום של לע"מ, או כי בוצעה ההסדרה הנדרשת מולה, תוך שיסיר מן הסרטון את סמל המדינה.

תב"כ 67/26

42. בכל הנוגע לפרסום זה, סבורני כי התמונה – שונה. אמנם, כפי שטוענות העותרת והיועצת המשפטית לממשלה, גם תוכנו של נאום זה כולל התייחסות בלתי מבוטלת להישגי הממשלה הנוכחית, תחת שרביטו של ראש הממשלה – עניין שאינו קשור במישרין לסיבה שלשמה התכנסו השומעים. עם זאת, כפי שניתן להיווכח, מרבית הנאום נוסח בלשון רבים, ללא יחס מובהק של הדברים דווקא לראש הממשלה. הנאום גם כלל ירידה למעט פרטים, דוגמת הצהרתו של ראש הממשלה כי לשיטתו מימוש היעדים הביטחוניים מצריך שליטה בחלקים מרצועת עזה, כמו גם "שמירה על רצועת הביטחון בדרום לבנון" – פרטי מידע שחשוב שיכירם הציבור, על מנת שיכריע לגביהם כחוכמתו; רוצה לומר, למצער לחלקים אלה, יש מקום לייחס תכלית חלופית, בדמות ידוע הציבור. לבסוף, גם תזמון הדברים עשוי להתאים לתוכנם – כזכור, המדובר הוא בסוף סבב לחימה קצר נגד האויב האיראני, שלא יהא זה חידוש גדול אם אומר שזרועותיו מגיעות גם ליתר זירות הלחימה שבהן פועל צה"ל. אשר על כן, סבורני כי אין לראות את הפרסום ככזה שתכליתו הַבְּרָה היא שכנוע מצביעים, ולפיכך תעמולת בחירות. זאת, חרף קיומן של כמה אמירות בעייתיות – בנסיבות העניין, הללו בטלות ביתר הדברים, ואינן מצריכות 'טיפול כירורגי' של בידודן והוצאתן. משאלו הם פני הדברים, אני נדרש להתקדם לבחינה אם לצרכי פרסום זה בחשבונות הרשמיים נעשה שימוש בנכסי ציבור, אם לאו.

43. לצד זאת, הפרסום בחשבונות האישיים-פוליטיים – ממוקד יותר, ועניינו מסר פוליטי מובהק: כל עוד הדובר משמש ראש ממשלה, לא יהיה לאיראן נשק גרעיני. אמירה זו דומה ל"מדינת ישראל חזקה בהנהגתי", ולא ל"מדינת ישראל חזקה". לפרסום זה אין תכלית חלופית, ומקום הפרסום מחזק את אפיונו – תעמולת בחירות. ברם, משציננה היועצת המשפטית לממשלה, שהיא שאמונה על הקשר עם הגורמים הרלבנטיים לעניין זה, כי "על-פי הנמסר מגורמי המקצוע במשרד ראש הממשלה לא ידוע להם מקור התייעוד בו נעשה שימוש בפרסומים בפלטפורמות האישיות-פוליטיות", כך שהמשיבים 2–

3 מתקשים "להתייחס להיבט זה"; כאשר גם העותרת לא סיפקה הוכחות בנושא; ובהינתן שמדובר בקטע קצרצר, אורכו כמה שניות בלבד, אשר הכל מסכימים כי לא שולבו בו משאבי ציבור אחרים, דוגמת סמלים רשמיים – איני סבור כי יש מקום ליתן הוראה על הסרתו.

תב"כ 77/26

44. בנקודה זו, כאשר ניתוח שני פרסומים מאחורי, ביכולתי להסתמך על שכבר נאמר. כך, בחינת תוכנו של הפרסום שבמחלוקת בתב"כ 77/26, מלמדת כי זה קרוב הרבה יותר לפרסום שנדון בתב"כ 66/26, מאשר לרעהו שטופל בתב"כ 67/26: ההישגים המתוארים בנאום זה נזקפים אישית לראש הממשלה, להבדיל מהמדינה כולה או אפילו קבוצת מוביליה השונים; וכמו כן, שוב פוגשים אנו את הנימה שבה ההישגים מוצגים על רקע שלילת עמדתם של בני-פלוגתא למיניהם. משמעות הדברים היא, שתכליתו הנבִּיגה של פרסום זה, בדומה לפרסום הקרוב לו, היא שכנוע מצביעים. מכאן, שמדובר בתעמולת בחירות.

45. במצב דברים זה, ברי כי נדרשת הסרת הפרסום מבמותיה הרשמיות של המדינה, הן העבריים הן הלועזיים (באשר לכך – ראו לעיל). הוא הדין גם לגבי הפרסום בחשבון ה-Facebook האישי של ראש הממשלה. אך לאחרונה, עסקתי באיסורים השונים אשר עשויים לחול על שימוש בצבא ההגנה לישראל, בכל הנוגע לתעמולת בחירות, ולכן לא אשוב וארחיב בנושא (תב"כ 87/26 הליכוד – תנועה לאומית ליברלית נ' איזנקוט, פסקה 5 (6.8.2026)). החשוב לענייננו הוא, שהוסבר שם כי יש למנוע גם תועלת המופקת מדימויים הקשורים בצבא, אשר נסמכים על תדמיתו בעיני הציבור (שם, בפסקאות 6–9). אשר על כן, סבורני כי השימוש בדברים שנישאו בפורום הפיקוד הבכיר של צה"ל, שהוא משאב שאינו זמין למועמדים אחרים, כאשר תוכן הדברים עולה במובהק כדי תעמולת בחירות, כמתואר לעיל – הריהו שימוש אסור בנכסי ציבור. אדגיש בהקשר זה, ובהמשך לאמור לעיל במישור העקרוני, כי התרומה לתעמולה הנובעת כאן מן השימוש במשאב הציבורי, הנגיש לראש הממשלה מתוקף תפקידו הנוכחי – ניכרת, ואינה זניחה כלל וכלל (למען הבהירות אציין, כי מאחר שעסקינן בפרסום שפורסם בתקופה שקדמה ל-90 הימים הסמוכים לבחירות, לא חל לגביו האיסור שנקבע בסעיף 2ב(ב) לחוק, כך שסעיף זה אינו רלבנטי בענייננו; ראו סעיף 2 לחוק).

תב"כ 78/26

46. אשר לפרסומים מושא עתירה זו, יש להבחין בין הפרסום שהועלה בחשבונות הרשמיים לבין זה שהועלה בחשבונות הפרטיים. אשר לראשונים, דומני כי עיקר הדברים האמורים לגבי תב"כ 67/26, יפים לגבי הפרסומים מושא עתירה זו – ואף ביתר שאת. גם כאן, מרבית הנאום נוסח בלשון רבים, ללא ייחוס מובהק של הדברים דווקא לראש הממשלה; גם לא לממשלה בכללותה (למעשה, הנאום אינו

כולל כל אמירה בגוף ראשון יחיד, למעט אמירה זו: "ההנחיה שלנו, שלי ושל שר הביטחון, של הרמטכ"ל וסגן הרמטכ"ל – זה קודם כל תגנו על עצמכם". הנאום מופנה, בעיקרו, אל הלוחמים שאליהם הוא נישא, ומפרט את הישגי הצבא, תוך שמרביתם מיוחסים, בראש ובראשונה, אל הלוחמים הנוכחים ואל חיילי צה"ל בכלל. כך למשל: "אני מצדיע לכם. עשיתם כאן עבודה ענקית"; "בפעילות שלכם אנחנו חיסלנו 9,000 מחבלים"; "הדבר העיקרי שעשינו – וזה מה שאתם עושים כאן – זה ליצור אזורי חיץ, אזורי ביטחון"; "אנחנו לא נותנים לצבא של טרוריסטים לשבת לנו על הגבול. ואנחנו מרחיקים אותם – זה מה שאתם עושים"; "כיוון שהשגנו בזכות הפעולה שלכם כאן – לבנון מכירה בישראל, ישראל מכירה בלבנון"; "אנחנו מאוד גאים במה שהשגנו בזכות הפעולה האמיצה שלכם וגם ההחלטות שקיבלנו". לצד אמירות מסוג זה, כולל הנאום גם אמירות המתארות את המצב הביטחוני, או את המדיניות הביטחונית אל מול איומים שונים.

47. אמנם, הסרטון כולל גם אמירות בודדות בעלות 'גוון תעמולתי', שניתן להבינן כייחוס הישגים לממשלה, אך דומני כי צפייה בסרטון כמכלול מלמדת בבירור כי לא זו תכליתם העיקרית של הדברים. מקובלת עלי אפוא עמדתם של ראש הממשלה ושל הייעוץ המשפטי לממשלה, שלפיה "ההקשר בו הדברים נישאו ... וכן תוכנם של הדברים שנישאו מאפשר לזהות תכלית דומיננטית שאינה תעמולתית, ואשר עניינה הבעת הערכה והוקרה לכוחות הלוחמים וחיזוק חוסנם, תיאור המצב בגזרות השונות, וכן הצגת המדיניות הביטחונית הנוהגת". אכן, כפי שצינתי לעיל, קיים מתח מובנה בין חובותיו של נושא משרה מכהן, מכוח תפקידו, לבין המגבלות החלות על תעמולה אסורה. בנדון דינן, תכליתו העיקרית של הפרסום מתיישבת עם מימוש תפקידו של ראש הממשלה; סבורני אפוא, כי אין מדובר בתעמולת בחירות, כמובנה בסעיף 2א לחוק.

48. אשר לפרסום שהועלה בחשבונות הפרטיים – התמונה שונה. תחילה אציין, כי הסרטון הוסר, כאמור, בצו ארעי, ובשלב זה ראש הממשלה ציין מפורשות כי אין בכוונתו להעלותו מחדש, כך שאין לפני מחלוקת לגביו. עם זאת, משניתן הצו הארעי שהביא להסרת הפרסום, אנמק בקצרה. תחילה, האלמנטים ה'מקלים' שנכללו בנאום המלא – הפניה הישירה לחיילים וייחוס ההצלחות לפעילותם, כמו גם ההיבטים האינפורמטיביים יותר – 'ירדו בעריכה', תוך שנותרו רק אמירות שבהעדר הקשר שיכול להאירן באור אחר, אין אלא להבינן כדברי 'התפארות', המייחסים לממשלה ולעומד בראשה הישגים ביטחוניים שונים; זוהי, כמובן, תעמולת בחירות, שמטרתה לשכנע את הבוחר. נותר לבחון אפוא אם בפרסום נעשה שימוש בנכסי ציבור. התשובה על כך – חיובית. הפרסום משתמש במשאבי צילום והפצה ציבוריים – קרי, תיעוד של לע"מ – ומבוסס כולו על ביקורו של ראש הממשלה במוצב צה"ל בשטח לבנון, לצד בכירים נוספים במערכת הביטחונית והצבאית, כאשר מובן כי ביקור כגון דא, על כל מאפייניו, אינו בגדר משאב הזמין למועמדים אחרים (ראו לעיל, פסקה 42). מובן, אם כן, כי

מדובר בפרסום אסור לפי סעיף 2א לחוק (אף כאן, בדומה לאמור לעיל, מאחר שמדובר בפרסום שקדם ל-90 הימים הסמוכים לבחירות, לא חל עליו האיסור שנקבע בסעיף 2ב(ב) לחוק).

תב"כ 83/26

49. אשר לנאום שנישא בטקס האזכרה לזכר זאב ז'בוטינסקי, טען ראש הממשלה כי תכליתם העיקרית של הדברים היא דיון ב"מורשתו ההיסטורית והרעיונית של ז'בוטינסקי והשפעתה המתמשכת על מדינת ישראל". עוד נטען על-ידו, כי אין לקבל ניסיון לבודד אמירות מסוימות, מחוץ להקשרן, ולהתייחס אליהן כדברי תעמולה במנותק ממכלול הנאום. לגבי חלקו הארי של הנאום – שאורכו כ-17 דקות – אכן כך; דבריו של ראש הממשלה עוסקים בעיקרם ברעיונותיו של ז'בוטינסקי וממחישים את הרלבנטיות שלהם בעת הנוכחית, מבלי שיש לראות בהם, ככלל, ניסיון שכנוע של הבוחר, או אלמנט אחר שיעיד כי מדובר בדברי תעמולה.

50. ברם, דומני כי לא כך הם פני הדברים לגבי חלקו של הנאום שצוטט לעיל. עיקרו – התפארות בהישגי הממשלה, כאשר הדברים מיוחסים לבלי הפרד לראש הממשלה עצמו, חלקם צופים פני-עתיד. אמנם כן, דברים אלו קושרו גם הם לרעיונותיו של ז'בוטינסקי, אך הרושם המתקבל הוא כי לא זו תכליתם העיקרית, וכי אילו זו אכן היתה תכליתם הגְבִיחָה – ניתן היה לנסחם באופן שהיה ממוקד פחות בהישגי הממשלה והעומד בראשה, ומכוון פחות להשפעה על הבוחר. בנסיבות אלו, ובהתחשב גם בעיתוי הפרסום, ערב יציאה לתקופת הבחירות – סבורני כי תכליתו הגְבִיחָה של חלק זה בפרסום היא אכן תעמולתית. למען הסר ספק, אילו הייתי מתרשם כי עסקינן, כטענת ראש הממשלה, באמירות ספורדיות המשובצות בנאום – הכרעתי היתה שונה; אלא שלא כך הם פני הדברים, משעסקינן בחלק שלם ובלתי מבוטל מן הנאום, שזו תכליתו הגְבִיחָה.

51. עתה, לשאלת השימוש במשאבי הציבור. לגבי הפרסומים בחשבונות הרשמיים – הדברים פשוטים; מדובר בשימוש במשאבי הציבור מעצם הפלטפורמה שבה פורסמו. התוצאה היא שיש להסיר מהחשבונות הרשמיים את החלק האמור מהנאום, באמצעות עריכה מתאימה. לגבי הפרסומים בחשבונות הפרטיים – עסקינן בנאום שתועד על-ידי לע"מ, כאמור. על כן, נדרשת הסדרה מול לע"מ לגבי השימוש בהם, שאחרת – נדרש יהיה להסיר את הקטע האמור מן הפרסומים.

52. בכל הנוגע לנאום בוועידת הנגב, יש להפריד בין הפרסומים בחשבונות הרשמיים, שכללו את הנאום המלא, לבין הפרסומים שכללו מסר "למנהיגי איראן" בלבד (שהופצו הן בערוצים הרשמיים, הן באלה הפרטיים). לגבי הראשונים, טען ב"כ ראש הממשלה, כי דבריו של ראש הממשלה נועדו "ליידע את הציבור בדבר פעילות הממשלה ומדיניותה ביחס לפיתוח הנגב", ולהציג "כיווני פעולה בעתיד"; הא ותו לא. מתקשה אני לקבל עמדה זו. הנאום, מתחילתו ועד סופו – בעל תכלית גְבִיחָה

מובהקת. חלקו, התפארות בהישגי הממשלה (או הממשלות הקודמות), כאשר 'נתח' ניכר מן הדברים מיוחס, במישרין או בעקיפין, לראש הממשלה עצמו; חלקו, דברי פולמוס שנועדו להציג עמדות שונות באור שלילי; וחלקו הצגת שאיפות או תוכניות עתידיות, כאשר ברי כי בעת פרסום הסרטון, ערב יציאה לתקופת בחירות, אלו כרוכות ישירות בבחירתו העתידית של הנואם. זאת ועוד, הנאום אף כלל קריאות לשומעים ללכת ו'להפיץ את הבשורה'. כל אלה מלמדים, באופן שאינו משתמע לשני פנים, כי מדובר בפרסום שתכליתו הגברה תעמולתית. גם השימוש במשאבי הציבור, בהינתן שמדובר בנאום שפורסם בחשבונות הרשמיים של ראש הממשלה ומשרד ראש הממשלה – ברור למדי. אשר על כן, נדרש להסיר פרסום זה מכל הפלטפורמות שבהן פורסם.

53. אשר לפרסומים שהופנו למנהיגי איראן, סבורני כי לגביהם ניתן לזהות תכלית גברה שאינה תעמולתית; למעשה, מסופקני אם בכלל עולה מהדברים תכלית תעמולתית כלשהי. ראש הממשלה טען בהקשר זה, כי תכליתו העיקרית של הפרסום היתה להעביר "מסר הרתעתי וחד לאויב"; זאת, "לאחר שרק בסמוך לכך (יום קודם לכן) פורסמו הצהרות נשיא ארצות הברית בנוגע לכוונת ארצות הברית לתקוף באיראן". בין אם מדובר במסר הרתעתי בעיקרו, או כזה שנועד לשדר ביטחון לציבור לקראת מערכה אפשרית – מדובר בחלק אינטגרלי מתפקידו של ראש הממשלה, שאין לראות את מימושו כתעמולת בחירות. מה גם, שבנסיבות העניין, תזמון הדברים – בסמוך להצהרות נשיא ארצות הברית בעניין זה – מחזק עד מאוד את הסברה כי תכליתו הגברה של הפרסום היא ביטחונית; לא תעמולתית. עוד יש להדגיש, כי אף אם הדברים בחלקם, צופים פני עתיד, הרי שעל רקע אירועי השעה דומה כי הכוונה לעתיד קרוב, לא כזה הכרוך בבחירתו מחדש של ראש הממשלה. כלל הנתונים האמורים מתגברים, לדידי, על החזקה כי מדובר בדברי תעמולה, נוכח פרסומם בחשבונותיו הפרטיים של ראש הממשלה. העתירה לגבי פרסום זה – נדחת אפוא.

תב"כ 91/26

54. לטענת העותרת, דין כל הפרסומים – הסרה מלאה, מכל הבמות; היועצת המשפטית לממשלה גורסת, כי דין העתירה להתקבל בחלקה, כך שיוסרו חלקים מסוימים מתיעוד הנאום שהועלה לבמות הרשמיות; ואילו ראש הממשלה סבור, כי לא נפל רבב בפרסומים, שכן כלל אין מדובר בתעמולת בחירות, כך שאין להורות לא על הסרתם המלאה, גם לא על הסרת חלקים מהם.

55. לאחר עיון, סבורני כי הדין קרוב לעמדתה של היועצת, אולם אינו זהה לה; כך, אכן יש מקום להסרה של חלקים מן הנאום שהועלו לבמות הרשמיות, אך זאת – באופן מצומצם מעט יותר. כפי שניתן להיווכח, בחלקים לא מבוטלים מן הנאום 'שבה המנגינה' שליוותה נאומים נוספים שבהם עסקתי: הדגשת חלקו האישי של ראש הממשלה בהישגים, תוך הנגדת תרומה זו למשנתם של אחרים, אשר בקוצר-ראותם סברו כי יש לעצור בדרך, להסתפק במועט. על כגון דא כבר ציינתי, כי הדברים

עולים כדי תעמולה, ואיני רואה טעם לחזור על סיבות הדבר. בכל הנוגע לנאום זה, סבורני כי הוא כולל חלקים נרחבים דיים שניתן לאפינם באופן זה, אשר מהווים 'חתיכה הראויה להתכבד בה', כך שהם אינם בטלים ביתר הדברים. יחד עם זאת, סבורני כי משקלם גם אינו מספיק על מנת להפוך את השימוש בנאום כולו לפרסום אסור. זאת, בפרט, מאחר שמצויים בו גם חלקים בעלי חשיבות מיידעת, לגבי תפיסות הביטחון העדכניות שבהן אווז ראש הממשלה; וכן מכיוון שמדובר בדברים שניתן להבין את ההיגיון והחשיבות שבהצגתם לפני קציני צה"ל, טרם יציאתם לדרכם החשובה.

56. לפיכך, אם רצונו של ראש הממשלה להותיר את הפרסום בבמות הרשמיות, יהא עליו להסיר את הקטע שמתחיל במילים "ביום השני של המלחמה אמרתי", ומסתיים במילים "להודות לכם על כך"; עוד יסיר את הקטע שחזר על עצמו כחוט השני בשלל נאומים שנדונו בהחלטה הנוכחית: "ובאשר למשטר-הרשע באיראן, אומר רק זאת: עם הסכם או בלי הסכם – כל עוד אני ראש ממשלת ישראל, לאיראן לא יהיה נשק גרעיני. בשום אופן לא נאפשר לאיראן לפתח פצצות גרעין". הגם שאף בחלקים שייוותרו לאחר הסרה זו מצויות התפארויות אישיות, סבורני כי אלה נבלעות במכלול ואינן צובעות את כלל הטקסט בצבעי תעמולת בחירות. אם לא יעשה כן – יאלץ להסיר את הפרסומים בכללותם.

סוף דבר

57. העתירות בתב"כ 66/26 ובתב"כ 77/26 – מתקבלות במלואן; העתירות בתב"כ 78/26, בתב"כ 83/26 ובתב"כ 91/26 – מתקבלות חלקית, כמפורט לגבי כל אחת מהן; והעתירה בתב"כ 67/26 – נדחת.

המשיב 1 ישא בהוצאות עמותת בוחרים בישראל בסך של 10,000 ש"ח; בהוצאות עמותת משמר הדמוקרטיה בסך של 7,000 ש"ח; בהוצאות עמותת בואו בסך 7,000 ש"ח; ובהוצאות המשיבים 2–3 בסך של 5,000 ש"ח במשותף.

ניתנה היום, כ"ג בתשרי התשפ"ז (4 באוקטובר 2026).

תוקנה היום, כ"ג בתשרי התשפ"ז (4 באוקטובר 2026).

נעם סולברג, שופט

**המשנה לנשיא בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-26**

